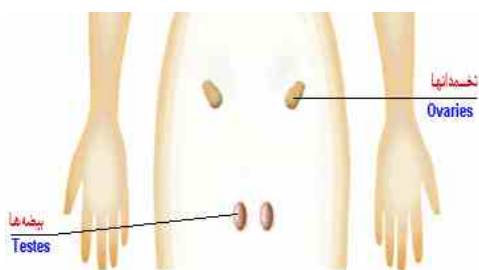

انسولین و گلوکاگون را نیز که این هورمون ها مسئول کنترل سطح قند خون هستند را ترشح می کند. گلوکاگون با عمل بر روی کبد سطح قند (گلوکز) خون را بالا میبرد اما انسولین سطح قند خون را پایین می آورد.

تخمدانها و بیضه ها:

افراد مونث دو تخمدان در طرفین رحم خود دارند. تخمدانها دو هورمون جنسی مونث به نام استروژن و پروژسترون را تولید میکنند.

این هورمونهای جنسی تکامل اعضای تناسلی مونث و ظهور ویژگیهای زنانه را در زمان بلوغ کنترل میکنند. این تحولات شامل رشد سینه ها , رشد موی بدن و تغییرات شکل بدن است. تولید این هورمونها توسط هیپوتالاموس و غده هیپوفیز در مغز کنترل میشود.

افراد مذکر دو بیضه دارند که درست بیرون از شکم در داخل کیسه بیضه قرار دارند. بیضه ها هورمونی به نام تستوسترون را تولید میکنند که تکامل اعضای تناسلی مردانه را کنترل کرده و نیز موجب ظهور ویژگیهای مردانه معینی در زمان بلوغ میشود.

این تحولات شامل تغییراتی در شکل بدن ، رشد مودر صورت و بدن ،
 بم شدن صدا و تغییرات رفتاری است.

در فصل های آینده در مورد تاثیرات این هورمون ها بر بدن و چگونگی
 بکار گیری آنها به عنوان داروهای نیرو و زا بحث میکنیم .

در پایان این بخش باید یاد آور شویم که :
 بدون هورمون ها این مواد معجزه آسا
 ولی زهرآگین و مرگبار هرگز رونی
 کولمن و دوریان یتس و آرنولد و ما بقی
 وجود نداشتند.

این ورزشکاران حرفه ای با داشتن علم
 دارویی و ورزشی بالا و با به کار
 گیری از امکانات و مراقبت های پزشکی
 در دوره های منظم به مصرف داروهای
 فوق پرداخته و با ترفندهایی که برای
 مخفی کردن نتایج آزمایشات دوپینگ

وجود دارد از مثبت شدن نتیجه آزمایش خود جلوگیری می کنند.

این ها یک ادعا برای محکوم کردن کسی در ورزش حرفه ای نیست بلکه
 واقعیتی است که در تمام ورزش های حرفه ای میان ورزشکاران وجود
 دارد . پس ورزش حرفه ای جدا از صدمات و جراحات بدنی با صدمات و
 خساراتی که ورزشکاران برای بهبود کارایی ورزشی خود با دوپینگ انجام
 می دهند هرگز و هرگز با سلامتی جمع نخواهد شد.

بخش دوم

دوپینگ چیست

فصل دوم : دوپینگ چیست

تابه حال ممکن است بارها واژه دوپینگ را شنیده باشید و از خودتان پرسیده باشید دوپینگ یعنی چه ؟

در طول تاریخ بسیاری از داروهای گیاهی و صنعتی برای افزایش توانایی جسمی و ورزشی مورد استفاده قرار گرفته اند و هر کدام پس از مدتی بخاطر عوارض جانبی مختلف کنار گذاشته اند و هنوز اکسیر موثر و بی خطری پیدا نشده است.

واژه دوپینگ از زبان آفریقای جنوبی مشتق شده است. اشاره به یک نوشیدنی الکلی باستانی دارد که به عنوان محرک در مراسم رقص استفاده می گردید . و همچنین به معنی آیین غسل تعمید مسیحی گرفته شده است. قدمت doop دوپینگ از واژه های هلندی دوپینگ در ورزش به دو

هزار سال قبل از میلاد برمیگردد ، جایی که هومر در نوشته های خود به مصرف قارچ های غنی از پروتئین توسط گروهی از ورزشکاران یونان باستان اشاره نموده است. بتدریج این واژه استفاده گسترده تری کرد و در ورزش امروز به معضلی تبدیل شده است .

این واژه در دنیای امروز به معنای استفاده ورزشکار از **مواد یا روش های** است که به قصد افزایش کارایی در ورزش انجام می شود دوپینگ در معنای دیگر تنها به استفاده از مواد متعلق به گروه داروهای ممنوع ، محدود شده است. که عمدتاً همه ما تنها چیزهای اندکی در مورد آن میدانیم .

دوپینگ نوعی تقلب در ورزش است که از جنبه های مختلف

منجر به انحطاط و مرگ میشود

استفاده صحیحی از کشفیات روزافزون ای علوم ، متأسفانه عده ای با افراد سودجویانه استفاده نابجا از داروها را در جامعه اشاعه میدهند یکی از عرصه های این سودجویی کاربرد غیر از داروها در ورزش و ترویج آن بوده است که اهداف اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی در ورای این موارد

استفاده نابجا وجود دارد . موارد فراوان خلع مدال، عوارض زیانبار گسترده جسمی و روحی گزارش شده از ورزشکاران و بالاخره موارد مرگ و میر قابل توجه ناشی از ارتکاب دوپینگ، حاکی از گسترش تکان دهنده این ضد ارزش در صحنه ورزش می باشد .

بطوریکه به باور برخی ها (**ورزش حرفه ای = دوپینگ !!!**) دانسته میشود که البته زیاد هم با مشاهده وضع کنونی ورزش قهرمانی امروز نا عادلانه نمی باشد . در یک بررسی بر روی رشته های ورزشی مشخص شده است که کمترین میزان کاربرد داروها در رشته هاکی روی چمن و بیشترین میزان کاربرد در رشته های وزنه برداری و دومیدانی ثبت شده است . بطوریکه می بینید سوء استفاده از دوپینگ در حال حاضر در تمامی ورزشها دیده میشود چه در بولینگ و چه در اتومبیل رانی !

سازمانهای اجرایی ورزش و در راس آنها کمیسیون پزشکی کمیته بین المللی المپیک که از سال ۱۹۷۶ فعالیت رسمی خود را شروع کرده مسئولیت مبارزه با دوپینگ را در سراسر جهان برعهده دارند. این سازمانها تدوین و انتشار فهرست هایی همراه با تجدید نظر مداوم را در برنامه کار

خود قرار داده اند و به انتشار این فهرستها همراه با انتشارات آموزشی دیگر و نیز انجام آزمایشات دارویی روی نمونه های گرفته شده از ورزشکاران نسبت به ریشه کنی دوپینگ اقدام مینمایند.

طبق تعریف کمیسیون پزشکی کمیته بین المللی المپیک دوپینگ عبارتست

تجویز یا مصرف یک ماده خارجی- یا ماده درون زای بدن، با مقادیر غیر عادی و یا راه استعمال غیر طبیعی توسط شخص

از سوی دیگر در سالهای اخیر پدیده ای بنام «پارا دوپینگ» نیز پا به عرصه وجود نهاده است که عبارتست از دادن دارو به یک ورزشکار توسط حریف جهت کاهش کارایی وی و یا بدنام کردن ورزشکار.

در ادامه بحث به این داروها که تحت عنوان داروهای نیروزا نامیده میشوند بطور تفصیل اشاره خواهیم کرد ولی باید دانست روش های دیگری برای دوپینگ بدون مصرف داروهای نیروزا مثل دوپینگ خونی و دوپینگ های نا آگاهانه با موادی همچون چای و قهوه نیز وجود دارند که البته هرگز در بعد وسیع با مصرف داروهای نیروزا قابل مقایسه نیستند.

دوپینگ خونی چیست :

تزریق خون به یک فرد با سطح طبیعی گلبول قرمز در جهت افزایش هموگلوبین را دوپینگ خونی می گویند. هدف از این کار افزایش توانایی حمل اکسیژن در خون و بنابراین افزایش قدرت استقامتی آن شخص میشود. انتقال خون میتواند از یک دهنده با گروه خونی مشابه و سازگار (انتقال همسان) انجام شود و یا تزریق مجدد خون فرد به خودش بعد از یک دوره ذخیره صورت گیرد (انتقال از خود) بدین ترتیب افزایش ناکهانی توده گلبولهای قرمز با انتقال گلبولها به فرد موجب افزایش توان هوایی حداکثر و آمادگی جسمانی هوایی یم گردد. با توجه به اینکه دوپینگ خونی مقاومت را افزایش می دهد استفاده از آن در ورزشهای استقامتی مثل اسکی، دو مارا تن و دوچرخه سواری می باشد .

دوپینگ با چای و قهوه و کواکولا :

کافئین یک ماده دارویی فعال است که در نوشیدنی های مرسوم نظیر چای ، قهوه و کواکولا وجود دارد. میان آن بسته به نوع نوشیدنی و نحوه تهیه آن متغیر است. بر اساس یک پژوهش مصرف حدود ۱۰۰۰ میلیگرم کافئین

می تواند سطح آنرا در ادرار به حد غیر مجاز برساند. غلظت متوسط کافئین در چای و قهوه به ترتیب ۸۰-۵۰ و ۱۵۰-۸۰ میلیگرم می باشد. بنابراین می توان دریافت که با مصرف مفرط و بیش از اندازه این نوشیدنیها ممکن است تست دوپینگ مثبت شود هر چند که در حالت طبیعی این میزان مصرف نمی گردد. علاوه برای کافئین یکی از محتویات برخی از داروها نظیر داروهای سرماخوردگی و میگرن است که البته میزان آن در هر دور کمتر از ۱۰۰ میلیگرم میباشد.

کافئین دارای یک اثر تحریک مرکزی مشابه با آمفتامین است که خستگی را تقلیل داده و تمرکز و هوشیاری را افزایش می دهد ولی دورهای بالای آن میتواند باعث لرزش اندامها، اضطراب، بیخوابی و حالت عصبانیت شود.

یک سؤال مهم "چرا دوپینگ نکنیم؟":

در ادامه بحث ممکن است این سوال برایتان پیش آید که آیا افزایش کارایی

ورزشی مفید نمیشود. پس چرا ما با پدیده دوپینگ مبارزه میکنیم!؟

دلایل منع دوپینگ چیست :

دوپینگ خود به دلایل اساسی زیر ممنوع شناخته شده است:

دلایل فیزیکی :

کاربرد داروهای طیفی از اثرات جانبی ناخواسته و زیانبار را برای بدن فرد بر جای می گذارد که می توانند در پاره ای از موارد برگشت ناپذیر باشد

و از این رو ، صدمات جبران ناپذیری را بر روی سلامتی ورزشکار وارد نمایند.

برخی ورزشکاران از حدود ۴۰ سال پیش از هورمونهای جنسی مردانه و مشتقات آنها برای نیروزایی استفاده میکرده اند که امروزه بسیاری دچار عوارض آنها از جمله سرطان کبد شده اند.

اخیراً داروهای جدیدتری مورد استفاده برخی ورزشکاران قرار میگیرد که هنوز حتی اثر بخشی آنها در افزایش نیروی جسمی مورد مطالعه علمی دقیق قرار نگرفته است و عوارض بسیاری از آنها هنوز ناشناخته اند.

به همین دلیل برای حفظ سلامت جسمی ورزشکاران و پیشگیری از عوارضی که آنان ناآگاهانه دچار میشوند ، کمیته بین المللی المپیک استفاده بسیاری از آنها را ممنوع کرده است و آزمایشات متعددی برای اطمینان از این امر بر روی ورزشکاران رقابتهای رسمی انجام میدهد.

دلایل اخلاقی :

دوپینگ با اهداف عالیه ورزش که سالم سازی جسم و روح میباشد منافات دارد. از طرف دیگر این پدیده زمینه ای برای کشانده شدن جوانان ورزشکار بسوی بلای خانمانسوز اعتیاد را فراهم می آورد .

دلایل قانونی :

دوپینگ به دلیل ایجاد برتری غیر منصفانه در صحنه ورزش، بر خلاف مقررات جاری سازمانهای اجرایی ورزش می باشد و ارتکاب آن جرم شناخته میشود .

از رخدادهای مهم در تاریخ دوپینگ می توان به موارد ذیل اشاره کرد :

اولین مورد مرگ ورزشکاران در سال ۱۸۸۶ رخ داد که یک دوچرخه سوار به نام لیتون در اثر استفاده بیش از حد داروی تری متیل درگذشت .

در مسابقات المپیک یک دهنده مارا تن به نام توماس هیکس در اثر مصرف برندی و استریکلین در شرف مرگ قرار گرفت .

دهه ۱۹۵۰- روس ها از هورمون های مردانه برای افزایش قدرت و نیرو استفاده نمود و آمریکایی ها نیز استروئیدها را به این منظور استفاده نمودند .

۱۹۶۰- دوچرخه سوار دانمارکی در المپیک رم به علت مصرف بیش از حد آمفتامین ها فوت کرد .

۱۹۶۴- افزایش قابل توجهی در ظاهر عضلات ورزشکاران در المپیک دیده شد که شک در مصرف داروها را برانگیخت .

۱۹۶۷- کمیته بین المللی المپیک بعد از مرگ تامی سیمپسون به علت مصرف غیر از آمفتامین ها واکنش نشان داد .

۱۹۶۸- این کمیته با تعریفی از دوپینگ لیست داروهای غیرمجاز را ارائه داد و بدین ترتیب انجام آزمایش در بازیهای المپیک شروع شد .

۱۹۸۸- در المپیک سنول ، تست بن جانسون از نظر مصرف استروئید های آنابولیزان خلع و از ورزش محروم گردید . همچنین دو وزنه بردار بلغاری که به مقام نخست المپیک دست یافته بودند به علت دوپینگ محروم شدند .

۱۹۹۴- دیه گو مارادونا فوق ستاره فوتبال آرژانتین در مسابقات جام جهانی

۱۹۹۴ آمریکا به علت مصرف داروهای محرک از همراهی با تیمش محروم گردید و بدین ترتیب آرژانتین بدون مارادونا از آن دوره مسابقات حذف گردید.

۲۰۰۰- برای مبارزه هر چه شدیدتر با این پدیده شوم ، کمیته مبارزه با دوپینگ تشکیل شده و آماده برخورد جدی با متخلفین در مسابقات المپیک ۲۰۰۰ سیدنی می باشد.

کاربرد غیر مجاز داروها در جوانان ورزشکار :

دوران جوانی مرحله قدرت و آسیب پذیری زیاد شناخته شده است. طغیان احساسات جوانی و طلب شهرت و مقام میتواند جوانان ورزشکار را در برخی از موارد تشویق به کاربرد غیر مجاز دارو نماید. در نتیجه یک مطالعه بر روی جوامع غربی، داروها و موارد کاربرد غیرمجاز، برحسب میزان مصرف آنها به ترتیب الکل، ماری جوانا، دخانیات، آمفتامین ها، داروهای توهم زا، کوکائین ویتامین ها و بالاخره استروئیدهای آنابولیزان گزارش شده اند.

به دلیل حساسیت سنی ویژه، ایجاد مقاومت درونی در جوانان از طریق ارائه آموزشهای مفید در خصوص داروها و عوارض مخاطره آمیز آنها، بهتر از منع مستقیم و اعمال مجازاتهای شدید است، گرچه اتخاذ شیوه های قانونی نیز در جای خود در مورد افراد ضرورت دارد.

در کشور ما نیز به علت سیاست های غلط که در خصوص عدم دادن آگاهی به جوانان ورزشکار سبب سوء استفاده و سود جویی برخی گردیده است.

سوال مهم اینجاست که آیا هرکس بداند مواد مخدر

چیست آیا تشویق به استفاده از آن میشود؟

و یا اینکه با بیشتر دانستن زمینه را برای تامل و اندیشه و تحقیق بیشتر در مورد اثرات سوء آن و چرایی منع آن و صد ها سوال دیگر پیش خواهد آورد که در نهایت زمینه را برای ریشه کنی اعتیاد فراهم میکند.

آیا سیاست ما در مورد منع دوپینگ و نگاه داشتن جامعه ورزشی در سطح بی اطلاعی و یا اصلاحات ناقص و غلط برخی ها که هر روز با به کار گیری آن باعث مرگ و آسیب های شدید بدنی در ورزشکاران میشود درست است؟ نظر شما چیست؟

قوانین جاری برای جلوگیری از دوپینگ :
همچنین که در بخشهای پیشین ذکر شد اتکا به مقررات و اعمال مجازاتهای شدید برای مرتکبین دوپینگ ، در کنار برنامه های مدون آموزشی و پرورشی فکری جوانان ورزشکار برای مبارزه با این ضد ارزش ضروری میباشد.

کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران
N.O.C.I.R.IRAN

سازمانهایی نظیر کمیسیون پزشکی کمیته بین المللی المپیک و سایر سازمانهای اجرایی و بین المللی، همگی با محکوم نمودن دوپینگ در ورزش، مقررات خاصی را در مسابقات تحت پوشش خود به مرحله اجرا گذاشته اند و در قالب این مقررات مجازاتهای ویژه ای را نیز جهت مرتکبین دوپینگ پیش بینی کرده اند.

مقررات و مجازات های مرتکبین دوپینگ :

با تفاوتی که بین استفاده آگاهانه و عمدی که برای افزایش کارایی ورزشی (دوپینگ) از داروهای نیروزا توسط ورزشکار استفاده میگردد و از سوی دیگر مصرف غیر آگاهانه در قالب فرمولهای دارویی درمانی (نظیر وجود داروهای ممنوعه در فرمولهای ضدسرماخوردگی یا ضد اسهال و داروهای ضد التهاب (کورتن ها)) مجازاتهای زیر توسط کمیته بین المللی مبارزه با دوپینگ به شرح زیر تعیین گردیده است :

دوپینگ آگاهانه :

این دوپینگ با استفاده از داروهای نیروزا که توسط ورزشکار بطور آگاهانه برای افزایش کارایی ورزشی مورد استفاده قرار میگیرد مانند استروئیدهای آنابولیزان، داروهای ادرار آور، هورمونهای پپتیدی و گلیکوپروتئینی و آنالوگهای آنها یا دستکاری فیزیکی، شیمیایی یا دارویی ادرار محرومیت های زیر اعمال میگردد:

در اولین ارتکاب جرم : ۴-۲ سال تعلیق

در دومین ارتکاب جرم : تعلیق مادام العمر

دوپینگ غیر آگاهانه :

داروهای درمانی که توسط ورزشکار یا پزشک معالج وی بطور آگاهانه و یا ناآگاهانه در قالب نسخه های درمانی مورد استفاده واقع میشوند، طبق مقررات برخی از این داروها نظیر داروهای ضد احتقان مقاد سمپاتیک و داروهای ضد اسهال و یا کورتیکواستروئیدهای موضعی ، در صورتی که

قبل از مسابقه توسط پزشک تیم ، مصرف آنها به اطلاع کمیته برگزار کننده رسیده باشد، مجاز شمرده میشوند. و در غیر اینصورت یعنی با عدم اطلاع به کمیته برگزاری مسابقات در صورت نمایان شدن این دارو ها در آزمایش دوپینگ ورزشکار محرومیت های زیر اعمال میگردد :

در اولین ارتکاب جرم به مدت ۳-۶ ماه تعلیق

در دومین بار به مدت ۲ سال تعلیق

در سومین ارتکاب به صورت مادام العمر محروم میشود.

به هنگام استفاده از مواد محدود شده حکم محرومیت بر حسب مورد صادر خواهد شد. در نهایت فدراسیون ملی هر کشور مسوول شرکت سالم و عاری از دوپینگ ورزشکاران در مسابقات است .

به همین جهت در صورت احراز دوپینگ توسط ورزشکار مجازاتها و

جریمه هایی نیز برای فدراسیون مربوطه در نظر گرفته می شود.

مؤلف : مهدی فلاح

لازم به ذکر است که در تمامی موارد فوق الذکر، اگر فرد خاصی موفق به دریافت مدال شده باشد **مدال وی باز پس گرفته میشود** .

کتاب دوپینگ یا سلامتی

www.doping.blogfa.com

دقت کنید که چقدر در مورد عدم ترویج دوپینگ در بین ورزشکاران اهمیت قائل شده اند . ولی **کو گوش شنوا** .

مؤلف: مهدی فلاح

هر ورزشکار ، مربی ، داور ، رئیس ، مشاور یا هر شخصی که در رابطه با مواد ممنوعه یا روشهای ممنوعه مجرم شناخته شود، در همان اولین ارتکاب جرم به طور مادام العمر محروم میگردد .

دوران محرومیت ورزشکار :

صلاحیت انتخاب برای مسابقه در هیچکدام از مسابقات بین المللی به رسمیت شناخته شده و یا هر مسابقه ای که تحت نظارت فدراسیون ملی باشد را ندارد .

محروم از شرکت در سمینار یا همایش است.

صلاحیت انتخاب بازی یا هر موقعیت شغلی نظیر داور، مربیگری، مسئولیت، ریاست، مشاوره را ندارد.

روش انتخاب ورزشکاران برای آزمایش دوپینگ :

روش انتخاب ورزشکاران برای انجام آزمایش، مطابق با قوانین جاری کنترل دوپینگ در هر رویداد ورزشی است. در بازیهای المپیک، بطور معمول مقامهای اول تا چهارم در هر رشته، به علاوه یک یا چند نفر که به صورت اتفاقی انتخاب میگردند، برای تست در نظر گرفته می شوند.

در رشته های ورزشی رکوردی نظیر دو و میدانی، وزنه برداری، شنا، نتیجه منفی آزمون برای ثبت رکورد ورزشکاران الزامی است .

بنابراین در هر مکان و در هر زمانی این احتمال وجود دارد که هر ورزشکار برای آزمایش دوپینگ انتخاب شود. هر چند که در آن مسابقه موفقیتی کسب نکرده باشد.

بنابراین نتیجه گیری ما در پایان این بخش از کتاب این خواهد بود که بدانیم که دوپینگ چیست و انواع موارد آن و چرایی مقابله با آن و در نهایت مجازات های اعمالی با ارتکاب دوپینگ کدامند .

یک توصیه اساسی به شما این است که همیشه در نظر داشته باشید که در هر رشته ورزشی که هستید بدانید که :

دوپینگ هم سلامتی و هم سابقه ورزشی شما را نابود خواهد کرد . پس

قبل از انجام هر کاری در این زمینه قدری بیندیشید .

بخش سوم

انواع داروهای نیروزا

فصل سوم : کتاب دوپینگ یا سلامتی

www.doping-blog.ir

در این فصل به بررسی انواع داروهای دوپینگی که توسط ورزشکاران بطور آگاهانه برای افزایش کارایی ورزشی استفاده میشود میپردازیم.

این داروها معمولاً در پنج گروه دارویی طبقه بندی می شوند:

۱- استروئیدهای آنابولیک : داروهای نظیر ناندرولون، تستوسترون، اکسی متولون، استانوزولول و غیره در این گروه جای می گیرند .

۲- داروهای محرک سیستم عصبی مرکزی : از این رده میتوان آمفتامین، کوکائین، افدرین، پَسودو افدرین، فلیل پروپانولامین را نام برد.

۳- داروهای ادرار آور: در این گروه می توان از فوروسماید، تیازید، اسپرونولاکتون نام برد.

۴-هورمونهای پپتیدی و گلیکوپروتئینی و آنالوگهای آنها: داروهای مثل هورمون رشد ، اریتروپویتین و در این دسته جای میگیرند.

۵-داروهای مخدر: از این داروها میتوان از هروئین ، مورفین، متادون را نام برد.

با این حال برخی از داروها نیز موجودند که مصرف آنها تا حد خاصی بلامانع است ولی استفاده بیش از حد مجاز آنها دوپینگ تلقی می شود. از این میان می توان از الکل،ماری جوآنا(حشیش) ، داروهای بیحس کننده موضعی،کورتیکواستروئیدها و بتابلوکرها نام برد.

www.doping.blogfa.com

استروئیدهای آنابولیک :

استروئیدهای آنابولیزان ،مشتقات هورمونهای مردانه یا تستوسترون می باشد که در مقایسه با خود تستوسترون (هورمون مردساز) دارای اثرات آنابولیک بیشتر و اثرات مردانه (آندروژنیک) کمتر هستند.

مصارف درمانی این گروه دارویی،شامل اختلالات عملکرد غدد جنسی مردانه ،کم خونی ، سرطان پستان(به عنوان داروی کمکی) آنژیوادم ارثی و آندومتريوز(بیماری زنان) ،تاخیر در رشد استئوپروز(پوکی استخوان)، سوختگی و جراحی می باشد.

برای درمان کوتاه مدت از انواع خوراکی نظیر متیل تستوسترون و جهت درمان بلند مدت از انواع تزریقی مانند ناندرولون استفاده میشود. نخستین گزارشات حاکی از کاربرد نابجای این داروها در ورزش به سال ۱۹۵۰ مربوط میشود تا جایی که گروهی از وزنه برداران و بدنسازان مرتکب دوپینگ با این داروها شده بودند.

پس از آن درخشش وزنه برداران روسی را در المپیک ۱۹۶۰ به مصرف داروهایی از این دسته نسبت دادند. استروئیدهای آنابولیزان در سال ۱۹۷۴ به فهرست داروهای ممنوعه اضافه شدند.

بدلیل احتمال مصرف نابجای هورمون تستوسترون توسط ورزشکاران برای فرار از نتایج آزمایش مثبت در سال 1984 نسبت غلظت ادراری تستوسترون به ابی تستوسترون معادل ۶ به ۱ بعنوان حد مجاز شناخته شد و بالاتر از آن، نشانگر مصرف تستوسترون خارجی قلمداد گردید. (زیرا این ترکیب در بدن یک فرد عادی وجود دارد).

خلع مدال طلای بن جانسون دونده کانادایی در المپیک ۱۹۸۸ سئول به دلیل مصرف نابجای داروی استانوزولول و ده ها مورد دیگر از این دست نشانگر وسعت مصرف این داروها در ورزش امروز می باشد. این داروها توسط ورزشکاران جهت افزایش کارایی ورزشی، حجم و قدرت عضلانی، ایجاد ظاهری درشت و خشن نما و بالاخره افزایش حالت تهاجمی و کاهش احساس خستگی استفاده می شوند.